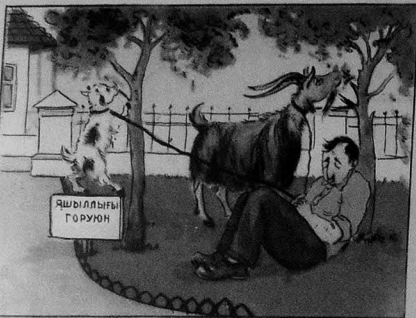

05
К 71

ПАМБЫГ (*Гаргыдалыя*):—Бизим тарлалара хош кэлмисен! Сәнә дә, мәнә дә яхшы бахсалар, мәнсул йыгымында үзүмүз ағ олар.

К И Р П И

Багда истираһат этмәк яхшы шейдир...

БУ ДА ЯЛАНДЫР?..

Шамхор районунун Көнүлү кендигинә Мәлкөн адина колхозун үзү, өзү дә партия үзү Хәсанәи Хүсейнов нә язир, нә даншыр нә нә дейрсе, она э тирәз әдирләр:

— Хәсанәи, яландыр.
— Хәсанәи язир, өзү дә һәр ерә язир. Района язир, мәркәзә язир, яхына язир, узаға язир. Амма бир шей чыхмыр. О, язлардында фәкт кәстәрир, рәгәм кәтирир, шәид чәгырыр, анд ичбә амәт әдир ки:

— Ай һарай, гоймайн, колхозу дагытылар.
— Она инанан олмур. һамы сәс-сәсә вериб дейр:

— Яландыр!
Хәсанәи язир ки, колхозун кечмин сәдир Алы Әлиев колхозун тахта-шалбаны илә дәрә отаган ибарәт өз тидкирмиш өз бу тикити үчүн колхоздан, колхозчуларә 800 әмәккүн вердирмишдир. Инанымырсыныз кәли кәндә, тикитмиш әви дә көрүт, тахта-шалбана да тамаша эди!

— Кәдирләр, йохлайырлар, бахырлар, яззыланлары охуорлар нә ено бу әсәдгал кишини көзүнүн ичнә дейрләр:

— Яландыр!
Хәсанәи соршур:

— Нәни яландыр?
— Она чаваб вериб дейрләр:

— Бу өз инди йох, он едди ил бундан габаг тикләмәйә бәшләйб, өзү дә һәлә гуртарамишдыр. Дәмында нә тахта вәр, нә дә шалбан. Бу гуру диварлар он едди ил бундан габаг һөрүлдә Әлиев сәд дейрәдн ки, бунун үчүн 800 әмәккүн вердирә иди.

— Хәсанәи дейр:

— Тутат ки, мәним дедиклорим вә яззыларым яландыр. Бәс тәсәрруфат бригадирә Гара Тағыевни, кечмин мунәсиб, инди һәс кәм бригадирә Хәсән Вердиевни, гоһунум Ислафил Мусаевни, кура-кәним Ибраһим Мустафаевни имәдларина сөзүнү нәдир? Бунлар дә яландыр?

— Енә дә онун сөзүнү азында гоәб дейрләр:

— Дедиклорим дә яландыр, яздыларын дә яландыр. Сәнә гоһудуб кәндә чәхнаша салмат истаһялорин дә сөзү яландыр.

— Бәх, бурәдә Хәсанәи өзүдән чыхыр.

— А киши, тутат ки, бунлар яландыр. Бәс сәдирин гардашы Адил Әлиевни әмәк китабчасына миндон чох әмәккүн яззыла-сына нә дейрсиниз?

— Бәх, бу, доғрудур. Онун китабчасына чоһуд әмәккүн яззыла-мышдыр. Анчәг бу бирәдә сонин фикрин яландыр. Әкәр сәнд дә, сонин киши әрнә яззыб кәндә комиссия чәгыртдыранлар да, колхозда, сәһәрдән ахшама киши бәш-бәш көзәмәй илләсәйдiniz, сизин дә китабчанызә йуәләрә әмәккүн яззылары. Бурасы доғрудур ки, чәхнашаларын китабчасында әмәккүнләринин мидары артымга тәһәлләләрин кефи гаршыр, анчәг нә олсун?

— Ишләән ишләйәр, ишләмәйән бармагынын сорар.

— Ай чамаат, дедиклоримин һамсыны ялана чыкардыныз, бәс Әлиевни чәхнаша Чәһан Кәзимовун тидкирдий бу өзә сөзү-нүз нәдир?

— Хәсанәилнин бу сөзүнү дә ерә вурурлар:

— Сән колхозда Чәһан киши илләсәйдiniz, дирәһин гызылдан оларды? Бәл тутан бармагыны ялар? мөселлин эшитмисән, я йох?

— Хәсанәилнин һәр дәфә яланы чыһанда о, даһа бәрк гызымышыр. Язачагам, енә язачагам. Лап Мокһая язачагам,— дейиб адам-лары һәдәләйр.

— Онун һәдәсиндә дә, язсындан дә горхан йохдур. Чох о ян бу-ян әләйәндә дейрәләр,

— Сән өз яздыларын дейрсең, амма сонин һәтгәндә яззы-ланлары дейрсең!

— Хәсанәи соршур:

— Мәним һәтгәндә нә яззыб ки?..

— Сәнин һәтгәндә яззылыб ки, партия үзү Хәсанәи Хүсейнов колхозда интрига илә әшкәт олуб, кәндә чәхнаша салдығы вә колхоз атырнын тәһәб әтдин үчүн, Шамхор район партия комитәси тәрофиндә 1951-ч ил инд аһында шәхси ишнә яззымаг шәртилә она шәддәтлә тәһәт верилимидир?

— Яландыр!

— Она чаваб верилор:

— Йох, Хәсанәи, бу ялан дөйә. Бу күн яздығын бөйтәныч мәктүблар да сүбәт әдир ки, бу доғрудур.

Г. МӘММӘДИ

Әһмәд Кәдәр

Чыхмышы Вәзирханов мәзунийәттә майла, "Нәсәт оладу", узанди мәзунийәт бир ай да. Йолун ортасында „чань-башы дүздәли“, Гәйдәб ишә кәлди. Отуруду кабинетә чүһәфтәдән бир аз кәм. Ини ичәсә чәгырыдә енә һәр күн муһтәзәм. Ишчиләр аяг устә, габагында әсдиләр Та о вахта гәдәр ки, Дүшү мөһкәм итдиләр. Бир күн муһвинийәдә отурунда үз-үзә, Мудир бәшләдә сөзә: — Нә муһдәтир, чыхмырғә таһтишу районлары, Гоймат олмәз, бир бәлә нәзәрәтсиз онлары... Дәйрәм ки, бу ара Бир чыхым районлары... Еллах, Бәрдә, Мир Бәшир, һәрчәнд ки, чох истидир, Анчәг йолун үстүдүр. Фирим вәр, әктив йығыб ичәсә кеһирәм үчүн, Гәләм үчүндә бир күн. Соһра етәм Шушәя, Ләһна, Кәлбәзәрә. Дүз бир иләр йәтәм дәйрәлиб о ерләрә... Гәйдәди баш һәрләһәм Нуханы, Вәртәшени, Йохләһәм бир ай, бу чүр, шө'бәләрин ишини. Нечә, яхшы сөздү, йох? — Ағылы Фириндир йох! — Нә дәйрәм? Яхшы йох!

Бәләчә Вәзирханов муһвинәлә көрүшдү. Сәһәри йолә дүшдү. Һәр ерә күндә үч йол муһавирә чәгырыд. Кундуәләр иттә әйләд.

Һай-күй салды бағрыдыр: Кечәләр әлдә бәлә сүбәләк сәлгәг деди, һансы булар бәшһәндә әмлик кәсдиләр—еди, Та о вахта гәдәр ки, сәринәди һаваләр...

Көрүд ки, идәрәдән чыкыпты бир ай олар. Сон ичәсәс кечирди, ятандар айылатды. Эртәс күн Бәкя гәйтдү, нә гәйтдү! Йолдан кәлиб, бәшһәни ясдыга атыд нечә, Дүшүб гәлдә о гәйдә— едди күн, едди кечә.

Анчәг йолун ағырсы чыхмышы һәлә чандан. Мәркәздә муһавирә чәгырылды бу яндан. Вурдуруб кабинетәдә гаһпы ири чәфтә Стенографист гыза күн вермәди бир һәфтә. „Мудар мәрзуә языр“, дәйиб яһаһчә һәр кәс Вәрмағанын муһидә кәлди ки, олмәсын сәс. Мәрзуә һазыр олчәг, муһвинәлә көрүшдү, Ахшами йолә дүшдү.

Он күн давам әлдә мәркәзәкә йығынчәг. Вәзирханов нәдәсәс чыкып етмәди анчәг. Яздығынын ортач чыхмарды һөз өзү. Оһвалә нечә кәди, дәйә билмәрәм, дүзү. Бир он билдирәм ки, тәһгид-зәд олду бир аз... Нәһни, бу тәһидир, тәһгидсиз ичәсә олмәз! Муһавирә гуртарад, тәсә вурдуб бир теләгрәм: „Вәчб ишләрән етүр кәрәк беш-он күн гәләм“. Үч күн мейманханәдә, дәр күн әзләрдә гәлдә, Беш күн гызына чейнә, эһнә мөбәл ады. Бәшә ачылды киши, бир дә күндәр сәлмәт... Көрүд ки, идәрәдән чыкыпты дүз бир аһы! Тәсә гуртарыр һәр иш, дост-аһыһәлә көрүшдү... Вә о күн йолә дүшдү.

Ләкин бу сон сәһәрәдә лап „үзүлүмүдү хәстә“. Дүз йәһрир ады күн ятәд бир бәһур үстә, Дәкәбрин бешиндә „бир балача дүздәли“, Онундә ишә кәлди. Ишә һәр күн апарды, кәтирди „ЗИМ“ машаны. Анчәг илдик һесабаг гаршыды бәшһәни... Кечирди гаһысына енә бир ири чәфтә. Мәшинистка, кәтибә дәнк олду дүз бир һәфтә. Вәрмағанын учундә кәзәб енә ишчиләр „Мудар һесабаг языр, сәс сәлмәһәни!“— дедиләр. Чәхнаша гызылдан сәк етә олуб ол-әдәв Кәшир бир муһавирә чәгырыд Вәзирханов. Аһчә чох тәһтәһәдә муһавирәни, өзү —

Һәм мәрзуә әләди, һәм деди кириш сөзү. Һәрәдн бир дә арада, сәс сәлмәб өз ишиндән, Дәнишы кечминдән, Кәстәрди ки, бәш ерт тәһмәйәб һәтәдә... Ерләрдән „Әһсәт“— дейиб әз дә чалдылар һәтәдә!

Дүзүдү, муһавирәдә бир пара чох ачы дил Аһмәд дә даншды... Анчәг иш ондә дейид! Адамлар боғаныны йәртәс дә йығынчәдә Гәрәр бир сәлә кәди көрүдән ишләр һәтәдә. Беш күн чәкә йығынчәг сонә етди нәһәйәт. О кечә Вәзирханов, бир сөздә ятды рәһәт. Ағыны гоһи тәк идәрәйә сәлор, Кәдди һәт-һәт ичиндә ерли комитә сәдир, Деди:— Пуштовканызын вахты кечир...

Йолә дүшмәлисиниз, муһтаг саһабә күһорат! Мә'әән суларын ичиб күндә нечә дәфә о, Бүтүн феһрәл аһыны баһды бу чүр кәфә о. Гәрәз бир ай да бәлә— еди, ятды көкәдди... Мәртад гәйтдү кәди. Ики ай кабинетәдә чыкыпты кәчә-күндүд. Чүнки чәрәси йохдү, ишләрә әктивдир дүз: Ерина етмәшиндә вәрталды планы, Чыхмышы шиириширәт рәгәләрини яланы. Кәтүрүшдү шүһәдә һычыты яззырийә, Гәләмәдәдә достларың әвәләк дилбәрийә!

Идарәдә ишләрин оһавин көрүб пис Кәтүрүб өз бәшһәни, гәчмылды бәш муһидәс. Истәбирди мудар дә әлә кәрир киши мәр Невһәт мәзунийәт аһы яһынсы бир ай. Анчәг мәр кәч кирмәшин эшиткә, күнүн бир, Ки, ишдән кәтүрүбәр о әһнә-кеф муһиди.

ӘҺМӘД ЧӘМИЛ

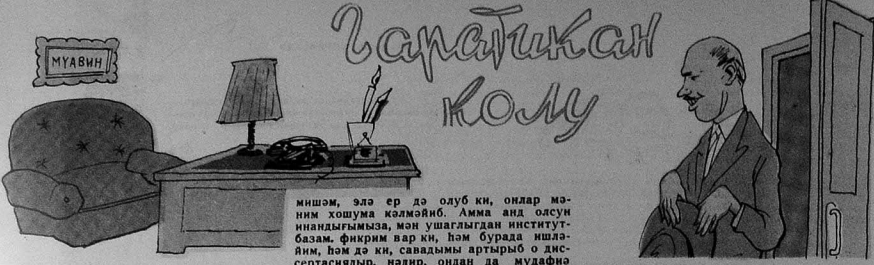
„Сәһәри кәлди сәһәри Гәйдә бәшһәни— дән сәб өз сәләмәт йәһәт.“
„Ишә үчүң нә ишә сәр“
„Әһмәд,“
„Аһмәдәг әрдүмүз әрдүри, сәни Бәкәг чәһтүмүшдүн шәһкәт әләшәдиз“
Сәләмәт

Туту гушу

Тәмзилә

Наһлә бәсәһириә бир туту гушу, Бу гушдан һәмнинә кәлдир хошу. О, дә мәрһибадә дүз һәр кәсә, Онундә бир әвдә гәләд пиһиксә Тәһбирә ятмәдди туту гушуну. Пишин бәз рәһмәт тәһдү бәшһәнин Чиркин олдуғуну дүшүдүктә о, Гәшә әдиб күдүрдү, ичнә-ичнә о. Пишин сәс илә о, сәһчәк үчүн, Гәһбәһнә бәлә сөйләдә бир күн. — Бир ерт тәп өзүнә, сығын ай пиһик Ишәбәрдәр сәсин, йыған ай пиһик! Әлә „мийә-мийә“ әләмәдә сәң, Адам әрәсинә чәкә бәһмәзәсән. Пиһик чаваб верди сәһрә бу аң, Деди:— Дилин дә вәр бир даншырсаң? Тәкчә „мийә-мийә“ әләсәдә дә мән, Бу сәк кәдир йәһни өз уроймидән. Сән тәһдәд әдрисән ичнәг, иһнәдә, Бәс сәһни өз сөзүн, өз сәһни һәһи?

Һикмәт ӘФӘНДИЕВ

МУАВИН

мишом, эла ер де олуд ки, онлар менин хошума келмейби. Амма ала олсун индиялыгыла, мон ушакталган институт базам фикрим вар ки, нам бурада ишлайым, нам да ки, савадымы артырбоу дисертсаядыр, нөдир, ондан да муадифе эритим.

— Чок көзэл, сиз өзүмө муавин гөбүл эдирум. Ханишим будук ки, иш башлаандан сонра көрдүгүзүз ишлер баросида нэр хабрто мөнө жылы мөлаумат тэгдим эласиниз.

— Халилов дурудук. Базани топосидад дрыгнама гөдөр кирилдеди, куйрианда сонот төр ахы. Удгунуб: — Хомалотом, — деди. — Язмаг баросинда де узум гарылар, пиялаам.

— Гаһи неч азы-позу билмирсон?

— Гол чакмаи, чызма-гара элаэмий бахарым, амма сизэ лагит савадам жохдур.

— Бас бу гөдөр ерлөрдө не чур ишлеминиз?

— Язы позу ишларимн һөмишо муавинлериме ва кат-бөриме тапшырамам. Эбиб жохдур бу бурда да катбининде олачаг, Бакы сөнәе шурасына бир мөктүбү азыб ханиш элаэмшинди ки, жолдш Халилов энтйымынзе вар, ону системиниздан азад элбе бизим сөзлөмөмүзгә көндирим. Онлар да азыдымынзе этирәз элаэмийлөр.

— Элаэмзлөр, о барлод бөхтим вар. Народа ишләмишәмсе, гулудулан чыкмаг истәдәвә этирәз элаэмий олмайт.

— О күн де район парти комитесе ила разылашмаг истәдәм, онлар сизин мөнә муавин олмагыныза разыдыг вармак истәдиримләр, неч институту парти буросуун катбиб де сизин бурә кәлмәйинизә разы дейди, амма мөн сизин гөбүл эдирум.

Сабандан Халилов ишә башлады. Институту кешиш аудиторияларыны көчүрө бйлан салонунун галпысына чатанда башын ичәри узатды. Ичәриде илмаччы палатры кейиш гызлар мөшгәлэ кечирди. Халилов өз-өзүнә: «Эчәб ер дүшүшөм» деди, — бура лап чәнәот ичмш ки!»

— Элавицики күлгәрдә өзүнү чок фазыр апарди. Халилов ишләрдә не иччиләрдә болдо олан киши чомагын о бири башыны чевириди; ишчиләрин көзүвүн олуну алмаг үчүн күч верди сосино: «Директорун муавини мөнәм, не десем о олмадылар!» дөйбү растына көлән һәр

көш һәдәләмәгә башлады... Бу сәсләр институту директоруна чатанда о, Халилов чагырыб данлады. Неч олмасә академик һей'әт ила хош рафәтәр элмәйи мәсләтәт көрдү. Нәсийи Халилова тә'бир бәзәм, О, хейли муавимлашди, ишчиләрдә, хуусеон гадынларла мөһрибан доланмага башлады. О гызлары, гадиналары көрөндә элмәир, гаш көзүнү сүзүр, «мөнә көрә гулдури» дөбә онларны көлүнүгү алды ве һөр сөзбәши дейдири ки: «Директор өзү тапшырыб, мөдони олмаг ләзәмдир.»

Амма бу мәдәниһәт узун чакмади, онун баросидә чур-чөкүр сөйбөтләр эшидәмәгә башлады. Делилар директору муавини Халилов палатрыны гадын һә-дөйб ки, «хәтримә яргап долмасыз Душад, эти мөдәни, биширмәйи сөндон бишир көлим сизлә иш-чәкиллә элөк.» Н. бишир мөйби. Халилов да һирсанли ки, сәндири аил мөктөбә ичмиси олмаз. Ерино адам тап, әрвә өз, чых гулудуланди.

Бу сөбәт ағылдан ағылға кеңиб Әлиевә чатанда о, гулугардына вулдур. Хабор һей-нәһәмиш тәзәси мейдана чыхды: делилар Халилов дини даимир, инди де һөкимләрдән биринә ашиг олуб. Она дейиб ки: «Мөнтәгәни төмрир эдиб гадяа салдыг, сиз дә мөним сыйык көнүмү тә'мир элдин. Чәвәб Халиловун көнәудә ятмайиб, гызы салыб көзүм чыхды. Дейиб «бу институтула неч һөким мөнтәгәси ләзим дейди, һамыныз гөбүл мөнтәгәси баглатдырамаг.» Һөким бу барлод институту директору ве партикомма мурачәт элди: де Халилов бир аз да гөзәбәндий һөкиме сифирши көндөрдиб: «Мәнә Әли Чафарончи дейрәләр, мөндон шйкайт эдәнин кор-көвәсини олдурлар.»

Әлиев муавинин һөрәкәтләриндән бәрк һирсанләрд, көстөрш вериб ки, Халилов ерир дөшиндәндә де олса тапыб онун янлына көндөрсиләрд.» Халиловун хәсийәтинә болдо олан ишчиләр ону сөбиб дөйбәндә һөк гызларын мөшгәлэ кеңдиш илман салонунда тапылар.

— Әлиев она өйдү-һәсибәт вериб данляндә Халинов аңд ичә ки, бир де гызларла неч көзүнү үчү нәдә де бахмакчагдыр.

Директор ве партия тәшкилаты палтар юни ве һәким мәсләсиносә ресми төбир көрмәйя мачал тапымыш, институту ичмиси биносидәди хоубр көлөб ки, директор муавини Халилов инди де бүфетчи гадына ашиг олдо. Гадын чәкиб амбара, она мөһәббәт мәнйәсы охсугар дейиб: «Сөвирам сонд, агагәтә мөн.» Буфетчи һай-һуй гадлариб Халилову амбардан говалла Халилов аңд ичә дөмиширди: «Мәнә амбардан гованы институтдан говадурамса башында ишляла кәзимәрәм.»

... Бу чур сөбәтләр артында, Халиовдан олан шйкайәтләр институту партиа тәшкилатына келиб чыксанда, Әлиев истәвий Халилову чагырыб данласин. Сонра фикрләшиб ки, белә хырпапарә мәсләләрдән өтрү Халилов киши муавинә сөз сөмәк һәгәсләди олар. Һөмишә гадылди куллар арасидад гартарик колу да би-төр. Бу гөдөр профессорларн, алимирн, ялм адамларынн арасидад бирчә һөфәрин пис олмасә күнән дейиләри!

М. ЧАБАНКИР

«Һөким сөйләгән»

... бу гөдөр ивәрдә көзмисиниз ки, көр не гөдөр ивәрдә көзмисиниз.

— Чок охшам, чок билмаз, чок көзәи чок бизәр.

— Мисалы өлкәлери, шөһәрләри көзәләр үчүн дейибләр. Илдарлары көзәләр үчүн дейибләр. — һә, дүз десирләр. Деяни көрәк бу илдрәләрәндә не үчүн чыкмысиз?

— Дүзүңү десем, индиачагысына, эла ер олуд ки, мөн онларын хошунә кәлмә-

Дейрлүчүн бәрасасы

Рассам С. ШӘРИФЗАДА

Мөһрәч һәссәнов Муффа район кооперативлар иттифагынын сәдрәлиядән чыхарылдыг күнүн ахшамы, чөрәкәшликми мудири Сәмөд Әлиевә бу мәркәзи амбарын мудири Аббас Мөммөдов өз эвине чагырыб онларә деди: — Мәнни элаемдир, чок яхшы билирсиниз ки, сиз мәнни сә-вадәмә, мән исе сизин сәйвәнзәди һәр парча чөрәк сәйиб олмушуг. Инди башымынз чәрәсини гылын.

Мөһрәчүн бу сөзләри мөчәлисәдә бөйүк дилхорчулуға сабаб олду.

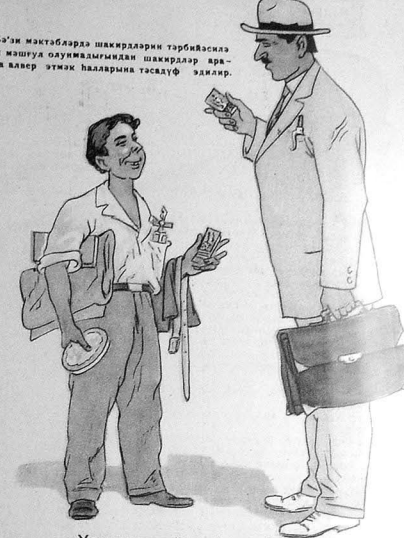
— Мөһрәч, бас сән бизи кишә тапшырыб келирсән? Ахы мән сизин өзүмә арха билиб чөрәйин кейиђиятино фикир веримдир, ичмиси неч ундан биширидан чөрәйи биринчи нөв һөсәбина са-тышы бөухарырым. Аһ, нарисә намрәд сәни биздан айырдың!

— һейф, һейф, — бундан сонра даһа бир де маллары амбардан сәтә билмәйчөвөм. — Ләкин достларин аһу-фагына чок чәкмиәд... Мөһрәч өзүнә ярыды сәни бир кәлифә тапды. О сәни тикитинин фәлгә тәһминзә идрәрсинә раси муавини тә'йин олунду. Аһ кечди, һи долдыла. Бир күн Мөһрәчә делилар ки, огурудуг үстүндә ишля элдан достла-рыни ишдан говулду. Мөһрәч һәссәнов о саат өзиндә бир мушавирә дүзәтди ве белә бир гөрәк чыхарды ки, Аббас фәлгә тәһминзәти-нын Чуафаданы бәзәсинә мудири. Сәмөд исе магәзиндә сәтышы олсун. Анчаг бу гөрәри ерино етирмак бир балача чәтин иди. Чүнки магәзиндә ишләшон сәтычыдан һеч ки наразы дейди.

Бас ону ишдан исе чәкмарма? Буна да элән тапылды. Доста-ларын вәсиәтисәдә сәтычынын үстүнә шәр атылды ве о, ишдән чә-харылды, Сәмөд тәэш ие ерино тә'йин олунду...

Достлар енә эвәлики киши мөһрибан яшайыр, бир-бирини чәк илдиб, чәк эшидирир. Аббас гөрүч-чәкинмөлдән бәзадан гәдиб дүшүнү аламан алерчәләрә сәтир. Сәмөд исе мушәтә-риләри чәкиндә, өчүндә көрә истәдийи гәләр алдыр.

Сәмөд Әлиевә ве Аббас Мөммөдовун кәләкәлириндән хоубрлар олән чуафалар һағы олараг дейрләр: «Мөһрәч киши даябсы олан завәл жохдур.»

— Үлүкүчү неһәйя дейрсең?
— Муәллим, сөнә де баһа сәтәмачағам ки,
не верәрсән-верәрсән.

һүсейн ӘЗИМОВ

Мен көрүшө

ТАГСЫР ПИВӘДӘДИР

— Салам, салам, ай Иран! Көрүнмөйрсең нечәдә?
— Бәләм чок гарышчыр, Ахы элөнимин мән. Яман хошбабт олмушун Инди парвәз элэйн Гәндә чәли бир гушам. Артыр сүбәй дейиләм, Энім вар, арадым вар. Яхшыча той этишмә, Архам, гол-гәндәним вар. — Тәки мубарәк олсун, Арвәд тәзә, өз гәзә, Көтүр ону ай Иран! Бир гонәг көл сән бизә. — Әй, адамләр ичнә Ону чыхармаг олмаз. Башыдан ләл бошдур Наһаз, — Эчә исе онунла Не үчүн элаемизон? — Бурад бир синот вар. Сонра аһларсан сән.

Ган ағлаян бир гушам. Бошамыш арвәдә — — Бу ода биләмә, Иран? Ичкю ай кечмиш Нәлә сәнин тоюндан. — Әй, сәндән не кизилдәм Мән ону алам заман, Атәси замант иди. Ишлары хоуду яман, Кишини вар-дәвалт, Лап ашырды башындан Мәнә де пәй дүшүрү Ону бу даш башында Яхшы һәрнф тапымышдыр, Доландарырыды бизи, Бир де хәзнина иди Арвәднимн челин. Мән кечмүдүм онларә Әзимис бағ ичиндә Билсән нечә көзәлди, Узурдук яғ ичиндә Деди мән онун әйидәр. Дөвәлтә чәтарам мән. Ата ишдән говулду һәр шөб чыхды элимәнд. Элә о күндән бери Гызларим өз чөвирдән. Гайнәтәнимн пулуун Рүтбәсини сөвиридм.

— Салам, салам ай, Иран! Көрүнмөйрсең нечәдә?
— Башым чок гарышчыдыр, Яманча көрүшүләр мән, Инди кордусу-ювасыз

ТОФИГ МУТӘЛЛИБОВ

Редатор — Әвәз Садыг. Редаксия һей'әти: М. Абдуллаев, Н. Ахундов, С. Гүндәрәза, К. Қазымзаде, С. Мәликов, Г. Мәжмәлла, Н. Нәчәвәбулу, М. Раһман, С. Рәһман, С. Рустәм.

«Ковалуст» гәзәтинин нөшрә. Редакциянын адреси: Бакы, Коммунист күчәси, 11/13, 4-чу кәтәби, 3-чу мәртәбә. Т. 2-45-17. Абулю гийәтлә: җанлыг 8 маһат.

№ 08444. Сәфирин № 671 Тиржи 40.000. Кағәз форматы 70х106,5. Чәли ивәләмишмә 2/11/85

36 коммисәр адына мөтәбә. Бакы, Әли Байрамов күчәси, № 3.

АНГАРА-БАГДАД ОХУ

